

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presă și informare

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 64/09

16 iulie 2009

Hotărârea Curții în cauza C-440/07 P

Comisia/Schneider Electric

CURTEA ANULEAZĂ HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI ÎN MĂSURA ÎN CARE OBLIGĂ COMUNITATEA SĂ REPARĂ PREJUDICIUL INVOCAT DE SCHNEIDER, CARE REZULTĂ DIN REDUCEREA PREȚULUI DE CESIONARE A LEGRAND

În schimb, Comunitatea trebuie să despăgubească societatea Schneider pentru cheltuielile pe care le-a efectuat pentru a participa la reluarea procedurii de control al operațiunii de concentrare

Întreprinderea Schneider produce și vinde produse și sisteme în sectorul distribuției electrice, al controlului industrial și al automatizării, iar Legrand produce și vinde aparatură electrică pentru instalații de joasă tensiune. La 16 februarie 2001, cele două societăți franceze au comunicat Comisiei un proiect de preluare în totalitate a controlului celei de a doua de către prima societate pe calea unei oferte publice de schimb (OPS).

După preluarea de către Schneider a 98,7 % din capitalul societății Legrand la finalizarea OPS încheiate în august 2001, Comisia, prin decizia din 10 octombrie 2001¹, a declarat fuziunea incompatibilă cu piața comună pentru motivul că avea în special ca efect împiedicarea semnificativă a unei concurențe efective pe diferite piețe sectoriale franceze.

Întrucât Schneider a realizat o concentrare declarată *a posteriori* incompatibilă cu piața comună, Comisia a adoptat, la 30 decembrie 2002, o a doua decizie² care obliga societatea Schneider să dizolve fuziunea cu Legrand într-un termen de nouă luni, care expira la 5 noiembrie 2002.

Schneider a atacat decizia de incompatibilitate și decizia de dizolvare a fuziunii la Tribunalul de Primă Instanță, solicitând anularea acestora.

Între timp, Comisia a prelungit până la 5 februarie 2003 termenul acordat societății Schneider pentru dizolvarea fuziunii cu Legrand.

¹ Decizia 2004/275/CE a Comisiei din 10 octombrie 2001 de declarare a unei concentrări ca fiind incompatibilă cu piața comună (JO 2004, L 101, p. 1).

² Decizia 2004/276/CE a Comisiei din 30 ianuarie 2002 privind dizolvarea fuziunii dintre întreprinderi (JO 2004, L 101, p. 134).

În ceea ce o privește, în eventualitatea respingerii celor două acțiuni în anulare, Schneider a pregătit cesionarea societății Legrand și, în acest scop, a încheiat cu consorțiul Wendel-KKR, la 26 iulie 2002, un contract de cesionare, care trebuia executat cel târziu la 10 decembrie 2002. Acordul cuprindea o clauză care permitea societății Schneider, în cazul anulării deciziei de incompatibilitate, să rezilieze contractul până la 5 decembrie 2002, în schimbul plății unei indemnizații de reziliere de 180 de milioane de euro.

Prin două hotărâri din 22 octombrie 2002³, Tribunalul a anulat decizia de incompatibilitate, precum și decizia de dizolvare a fuziunii. Printre altele, Tribunalul a considerat că dreptul la apărare al Schneider a fost încălcat de Comisie din cauza unei neregularități procedurale.

Ca urmare a acestor hotărâri, Comisia a redeschis procedura de control al concentrării dintre Schneider și Legrand. Comisia a informat societatea Schneider că operațiunea de concentrare era susceptibilă să aducă atingere concurenței pe piețele sectoriale franceze. La 2 decembrie 2002, Schneider a anunțat Comisiei decizia sa de a ceda societatea Legrand în favoarea consorțiului Wendel-KKR, vânzare care a avut loc la 10 decembrie 2002, la data stipulată în contractul din 26 iulie 2002.

La 10 octombrie 2003, Schneider a introdus la Tribunal o acțiune împotriva Comisiei solicitând o despăgubire de aproape 1,7 miliarde de euro pentru prejudiciul pe care considera că l-a suferit din cauza nelegalității deciziei de incompatibilitate.

Prin Hotărârea din 11 iulie 2007⁴, Tribunalul a recunoscut un drept de despăgubire în favoarea societății Schneider, dar numai pentru unele dintre prejudiciile pe care această întreprindere pretindea că le-a suferit. După ce a constatat că nerespectarea dreptului la apărare al Schneider constituia în speță o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept având ca obiect conferirea de drepturi particularilor, Tribunalul a confirmat existența unei legături de cauzalitate între nelegalitatea săvârșită și două tipuri de prejudicii suferite de Schneider. Primul prejudiciu corespundea cheltuielilor efectuate de Schneider pentru participarea la reluarea controlului operațiunii de concentrare întreprinsă de Comisie ca urmare a anulărilor pronunțate de Tribunal la 22 octombrie 2002. Al doilea prejudiciu corespundea reducerii prețului de cesionare pe care a trebuit să o consimtă Schneider în favoarea Wendel-KKR pentru a obține amânarea efectului acestei cesionări până la 10 decembrie 2002. Cu toate acestea, Tribunalul a considerat că acest ultim prejudiciu trebuia reparat numai în proporție de două treimi, pentru motivul că Schneider concurase ea însăși la producerea prejudiciului său asumându-și un risc real al unei declarări *a posteriori* a incompatibilității concentrării și al unei revânzări forțate a activelor Legrand.

Comisia a formulat recurs împotriva acestei hotărâri a Tribunalului, solicitând Curții de Justiție anularea acesteia.

În primul rând, Curtea confirmă hotărârea Tribunalului în măsura în care a obligat Comunitatea la repararea prejudiciului corespunzând cheltuielilor efectuate de Schneider pentru a participa la reluarea controlului operațiunii întreprinse de Comisie ca urmare a anulării celor două decizii ale sale.

³ Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-310/01, Schneider Electric/Comisia, și Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-77/02, Schneider Electric/Comisia (a se vedea de asemenea [CP 84/02](#)).

⁴ Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-351/03, Schneider Electric/Comisia (a se vedea de asemenea [CP 48/07](#)).

În schimb, în ceea ce privește prejudiciul suferit de Schneider din cauza reducerii consimțite a prețului de cesionare a societății Legrand, Curtea apreciază că Tribunalul a reținut în mod greșit existența unei legături directe de cauzalitate între culpa Comisiei și acest prejudiciu.

Curtea constată că, la 26 iulie 2002, data la care Schneider a încheiat cu Wendel-KKR un contract de cesionare a societății Legrand, Schneider avea obligația să inițieze un proces de vânzare în vederea executării deciziei de dizolvare a fuziunii.

Cu toate acestea, Curtea arată că termenul stabilit inițial pentru 5 noiembrie 2002 pentru dizolvarea fuziunii fusese prorogat de Comisie până la 5 februarie 2003 și că, pe de altă parte, Tribunalul a anulat decizia de incompatibilitate prin Hotărârea din 22 octombrie 2002, anterior termenului stabilit prin contract pentru realizarea cesionării.

În acest context, Curtea constată că Schneider a decis să nu își exercite posibilitatea de reziliere a contractului în termenul care expira la 5 decembrie 2002 și a permis astfel ca cesionarea să devină efectivă la 10 decembrie 2002.

De aici, Curtea deduce că respectiva cauză directă a prejudiciului invocat a constat în decizia societății Schneider, pe care aceasta nu era obligată să o adopte, de a permite ca cesionarea societății Legrand să devină efectivă la data de 10 decembrie 2002. Această concluzie nu este pusă la îndoială de împrejurarea că, în exercitarea opțiunii sale, Schneider se expunea riscului de a fi obligată să plătească o penalitate de 180 de milioane de euro, un asemenea risc decurgând din contractul de cesionare încheiat de această întreprindere.

Prin urmare, Curtea anulează în parte hotărârea Tribunalului, în măsura în care a obligat Comunitatea la repararea prejudiciului invocat de Schneider corespunzător reducerii prețului de cesionare a societății Legrand.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Limbi disponibile: ES DE EN FR HU NL PL PT RO

Textul integral al hotărârii este disponibil la adresa internet a Curții

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=RO&Submit=rechercher&numaff=C-440/07>

În general, acesta poate fi consultat începând din ziua pronunțării, de la ora 12 CET.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să îl contactați pe Claudiu Ecedi-Stoisavlevici.

Tel.: (00352) 4303 3720 Fax: (00352) 4303 4719

*Imagini de la ședință vor fi disponibile pe EbS „Europe by Satellite”,
serviciu pus la dispoziție de Comisia Europeană, Direcția generală presă și comunicare,
L-2920 Luxemburg, Tel.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249
sau B-1049 Bruxelles, Tel.: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956.*